

ПРОТОКОЛ

№ 166

гр. Варна, 24.09.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и четвърти септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова
Членове: Георги Н. Грънчев
                              Светла В. Даскалова

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева и прокурора Николета Лъчезарова Добрилова-Арнаудова (АП-Варна) Сложи за разглеждане докладваното от Светла В. Даскалова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213000600071 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Тълковник **Н. ИЛ. М.**, редовно призована, явява се лично.

Същата е назначена като тълковник в предходното съдебно заседание да извършва жестомимичен превод от български език на турски жестомимичен език и обратно.

Извършва се превод.

В съдебната зала е призована и присъства сурдопедагогът **Р. Г. Н.**.

Жалбоподател-подсъдим **ИСМ. К. ИС.**, редовно призован, воден от органите на Съдебна полиция, явява се лично и с адв.**И.Д. Й.** от **АК – ШУМЕН**, служебен защитник от преди.

Частните обвинители **АС. С. Р., АЙШ. С. АР., Н. С. Ш. и ГЮЛШ. С. Р.**, редовно призовани, не се явяват, представляват се от особен представител адв.**П.Х. П.** от **АК – ШУМЕН**, назначен на първоинстанционния съд.

АДВ.П.: Разговарях вчера с Г.Р., която заяви, че всички частни обвинители няма да се явяват днес в с.з.

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **АРНАУДОВА.**

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

ПЛ. М. Г., редовно уведомен, явява се лично.

ЛЮДМ. ЗДР. Т., редовно уведомен, явява се лично.

АНТ. Г. АНДР., редовно уведомена, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.П.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Й.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че към настоящия момент не са налице процесуални пречки по даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ОТ ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРЕД ВЪЗЗИВНАТА ИНСТАНЦИЯ_

На основание чл.282, ал.1 от НПК **СЕ ПРОЧЕТЕ** заключението по КСППЕ, изготвено на 28.12.2018 г. от вещите лица **ПЛ. М. Г., ЛЮДМ. ЗДР. Т.** и **АНТ. Г. АНДР.** в хода на ДП, находящо се на л.3-40, том 3 от ДП.

Съдът пристъпва към снемане самоличността и разпит на вещите лица_

ПЛ. М. Г. – 54 г., бълг. гражданин, с висше образование, неосъждан, без родство със страните.

ЛЮДМ. ЗДР. Т. – 53 г., бълг. гражданин, с висше образование, неосъждан, без родство със страните.

АНТ. Г. АНДР. – 40 г., бълг. гражданка, с висше образование, неосъждана, без родство със страните.

Вещите лица се предупредиха за наказателната отговорност по чл.291, ал.1 от НК. Обещаха да дадат заключение по съвест и разбиране.

В.л.Г.: Поддържам депозираното заключение.

В.л.Т.: Поддържам депозираното заключение.

В.л.А.: Поддържам депозираното заключение.

На въпроси на съда

В.л.Т.: Подсъдимият беше настанен при нас в клиниката. С него осъществявахме контакта си чрез невербални жестове, т.е. с комуникация с езика на тялото и мимиката. Той не разбира жестомимичен превод, който повечето хора с този вид заболяване го изучават. Той има и остатъчен слух все пак, и разбира и някои думи, издава отделни думи, които в едни и същи ситуации можем да ги приемем като потвърждение и отрицание. Освен клиничното наблюдение, което проведохме, ние проведохме и различни експерименти, което е метод на психологията и на психиатрията, т.е. показвахме предмети, назовавахме и той показваше кой предмет какъв е. Нямам спомен дали извадихме банкноти или монети, но до десет той извърши правилни аритметични действия с паричните знаци до десет. Извън това наблюдавахме цялостното му поведение в режима на отделението, отношението му с другите лишени от свобода.

Въпрос на съда: При изготвяне на експертизата на ДП сте цитирали протоколи за разпит на подсъдимия и като свидетел първоначално като е бил разпитван, и впоследствие и като обвиняем. Не сте запознати обаче с неговите изявления пред първоинстанционния съд, пред нас той също даде обяснения. Бихме желали да Ви запознаем с тях днес и ще Ви предоставим делото да се запознаете.

В.л.Т.: С протокола от миналото с.з. се запознахме, тъй като същият ни беше изпратен. Моля да се запознаем само с протокола от първоинстанционното дело.

Съдът предоставя на вещите лица да се запознаят с протокола от проведеното с.з. пред първоинстанционния съд.

В.л.Т.: Запознахме се и с обясненията на подсъдимия пред първоинстанционното производство. Поддържаме изцяло представеното писмено заключение на КСППЕ, изготвена на фаза ДП. Няма допълнителни факти и обстоятелства, които да допринесат за промяна на нашето заключение в който и да е от пунктовете по експертизата.

На въпроси на съда – Изгледахте ли записа, който е бил в телефона на свидетеля М.?

В.л.Т.: Не ни е бил предоставен този запис.

Въпрос на съда: Предвид състоянието на подсъдимото лице, възможно ли е лесно да се повлиява на поведението или мнението от други лица?

В.Л.Т.: Разбрахме въпроса. Да, възможно е. Лесно внушаем и лесно манипулируем е, което произхожда от една страна от възрастта в която се намира, където личността по българското законодателство смята, че все още не е оформена, както контрола върху емоциите и поведението не са изцяло завършени абстрактно логичните операции. От друга страна самата леко умствена изостаналост също е предпоставка за това нещо. Бихме включили и депревата, говорна и слухова, в която той е поставен. Тези хора са също лесно раними и на една по-късна възраст включват и други психични състояния, но ще се ограничи до тук, тъй като при него в момента ги няма.

Въпрос на съда: Предвид характеристиката която му направихте, мислите ли, че подсъдимият може да подрежда събитията така хронологично, че сам да си изгради алиби, т.е. така да подреди факти /отговарящи на действителността или не/, че да облекчи положението си в наказателното производство?

В.Л.Т.: Интелектуалното му развитие е в горната граница на лека умствена изостаналост, но близко до нормата. Но за изграждане на алиби, което да е стройно последователно, той няма интелектуалния и умствен капацитет. При него преобладава конкретно образното мислене. Той може да дава свидетелски показания, разбира, но все пак мисленето му е конкретно образно.

Съдът намира, че следва да се предяви на страните вещество доказателство – намиращо се на страница 29 от досъдебното производство, предаден с протокол за доброволно предаване по ДП № 132/2018 г. по описа на РУ – Каолиново от свидетелката А.А. от 27.06.2018 г., чрез възпроизвеждане, което да се осъществи чрез технически помощник – инж.Красимир Лазаров – системен администратор при АС-Варна, поради което и

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА за технически помощник – инж.Красимир Лазаров – системен администратор при Апелативен съд Варна, който да се призове.

ПРЕДЯВЯВА СЕ на страните и вещите лица видеоклип, записан на CD, предаден с протокол за доброволно предаване по ДП № 132/2018 г. по описа на РУ-Каолиново от свидетелката А.А. от 27.06.2018 г. на водещия разследването Кръстева, находящ се на л.29 от ДП.

След приключване разглеждането на видеоклипа, техническият помощник беше освободен.

В.Л.Т.: Потвърждаваме изцяло нашите тези, коментари и крайни заключения и след това което видяхме в днешното с.з.

На въпроси на прокурора: Имали ли сте друг такъв случай във Вашата

практика, в който да сте изследвали лице с такъв сензорен дефицит?

В.Л.Т.: Между 7-10 лица сме изследвали. Това не е първия случай. Тази експертиза е много трудоемка, но в никакъв случай не е по сложна от една задочна експертиза.

Въпрос на прокурора: В с.з. пред ШОС Ви е бил зададен въпрос дали сте установили при изследването някакво повлияване от друго лице и там сте отговорили, че е нямало данни за увлечение и лекомислие в неговото поведение и това да е бил повлияван от други авторитети. Към настоящия момент, с оглед изявлението Ви, че са налице данни, че той може да бъде внушаем може ли да ни разтълкувате дали към настоящия момент има промяна в заключението Ви в този смисъл?

В.Л.Т.: Когато говорим за лесно повлияване и манипулируем не влагаме в смисъл лекомислие и увлечение. Ние говорим за личностови черти в изграждащата се личност. В нашата експертиза сме посочили, че не можем да приемем хипотеза, че деянието е извършено в условията на лекомислие и увлечение. Да, лесно манипулируем, но това са личностовите му характеристики. Когато сме дали заключение, че не приемаме лекомислие и увлечение, ние сме съобразили възрастта, която е 17 години. Тези лица сме дали един пасаж, че е могъл да разбира свойството и значението на контрол върху импулсите, който е възрастово обусловен при лица под 18 години.

На въпроси на адв.П.: Вещите лица са запознати и със СМЕ на жертвата. По делото в Шумен се приложи още едно дело и сте посочили, че мотив за извършване на настоящото деяние е това, че той е приел неприятно или неприемливо отношение на пострадалата към домакините. Това ли е, и кое е ако не това личностов план. Имал ли такъв изграден механизъм, при който се изразява такава агресия, която в този случай са многобройни нараняванията. Въпросът ми е този механизъм личностов ли е?

В.Л.Т.: Лицето И.И. е с високи агресии. Към момента на извършване на деянието, той е бил в състояние на обикновено алкохолно опиване, в умерена степен. Когато се намалява ефекта на задържаните процеси на кората на мозъка, изплува личността на повърхността, и действията зависят от морална ценностна система – възгледи и възпитание на лицето.

Другото деяние, което сме споменали отново е извършено в състояние на обикновено алкохолно опиване. Ние твърдим това нещо, но все пак наблягаме, че личността не е изградена, и не е завършена изцяло. Понякога фактори за особената физическа агресия е тази слухова и говорна депреация. Тези хора се чувстват непълноценни в обществото. Малко или много те са отхвърлени от него, не са равнопоставени на другите здрави. Това значи и самия термин депреация от психологична гледна точка, а именно лишаване от възможността със задоволяване на човешка потребност. Именно тази потребност човек да говори, да чува. Така, че вероятно това допринася за

тази агресия, която лицето е отключило в този момент.

Въпрос на прокурора: Казали сте в заключението, че той има прагматично мислене, може да се ориентира в това кое е добро, и кое зло, има логическо проследяване на ситуацията. Поддържате ли това?

В.Л.Т.: Да поддържаме го.

Въпрос на адв.Й.: Това състояние за което говорим и тази лесна внушаемост смятате ли, че той е бил в състояние да подражава на някого /конкретно в този случай/, бил ли е свидетеля Лютфи такъв авторитет, на който да подражава, и можем ли да смятаме, че по някакъв начин отношението на свидетеля Лютфи към пострадалата е повлияло на действията на моя подзащитен спрямо нея? Бил ли е свидетелят такъв авторитет, че да му подражава?

В.Л.Т.: Ние не смятаме, че този свидетел- починалия Лютфи е такъв значим авторитет, който допринася за цялостното поведение на подсъдимия.

Въпрос на адв.Й.: А от къде правите този извод? Вие тази ситуация за отношенията между тях, от къде я разбирате - от показанията на подсъдимия в качеството на свидетел, а след това подсъдим, или от какво всъщност правите извода си?

В.Л.Т.: Въз основа на всички данни по делото. Не мога да коментирам тези данни как са събрани и по какъв начин, но след анализ на всички данни, които сме проучили по ДП, сме стигнали до този извод.

На въпроси на съда: Казахте, че не може да бъде авторитет, който да определя цялостното му поведение, а в някакъв момент свид.М. би ли могъл да бъде такъв авторитет за подсъдимия, на който да подражава?

В.Л.Т.: Безспорно би могъл в конкретна ситуация.

На въпрос на прокурора: Може ли такова влияние да отчетете на свидетеля към подсъдимия при изготвяне на самия клип?

В.Л.Т.: Реакциите от клипа са съвсем спонтанни на подсъдимия, с емоционален оттенък и окраска. Той излъчва в този момент радост, щастие. Т.е. тези реакции от клипа не са манипулирани.

Въпрос на адв.Й.: Отчитайки неговата възраст, възможно ли е като млади хора, които обичат да се хвалят с някакви такива изпълнения да има някакво хиперболизиране при извършването?

В.Л.Т.: Аз дори забелязах, че той направи жест с ръка, и вероятно е имало някаква лоша миризма, излъчвана от пострадалата. Нивото на интелектуално листичното му функциониране е проблем, той да бъде по този начин, по който видяхме да бъде изразено някакво негово самохвалство или

желание да се представи в някаква светлина на герой пред околните.

На въпроси на съда: Изключвате ли самохвалството?

В.Л.Т.: Той не може да хиперболизира, той няма потенциал да хиперболизира.

На въпроси на адв.Й.: Налице ли е изразен дефицит на прогнозата му за последиците от неговото поведение - израз който се среща на няколко места.

В.Л.Т.: Да, това е обусловено от ниската възраст на подсъдимия както и от интелектуалния му дефицит.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещите лица

СЪДЪТ, намира, че следва да определи възнаграждение на вещите лица за явяване и изслушване в съдебно заседание, както и направените от тях пътни разходи и нощувка, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещите лица както следва:

В.Л.ПЛ. М. Г. в размер на **200 лева за явяване** и изслушване в съдебно заседание, както и направени разноски за нощувка в размер на **50.00 лв.** или в общ размер **250 лева**

В.Л.ЛЮДМ. ЗДР. Т. в размер на **200 лева за явяване** и изслушване в съдебно заседание, както и направените пътни разноски в размер на **102.29 лв.** и нощувка в размер на **50.00 лв.** или в общ размер **352.29 лева**

В.Л.АНТ. Г. АНДР. в размер на **200 лева за явяване** и изслушване в съдебно заседание, както и направените пътни разноски в размер на **54.92 лв.** и нощувка в размер на **50.00 лв.** или в общ размер **304.92 лева /издадени 3 бр.РКО/.**

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искане за събиране на нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ.П.: Нямаме нови доказателствени искания. Да се приключи съдебното дирене.

АДВ.Й.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи съдебното следствие.

СЪДЪТ намира, че към настоящия момент не се налага събиране на нови доказателства, обстоятелствата по делото са изяснени в максимална степен, поради което председателят на състава обяви съдебното следствие за приключено и се пристъпи към изслушване на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, производството е образувано по въззивна жалба на подсъдимия И. срещу присъдата на ШОС. Във въззивната жалба основно се навеждат твърдения и доводи за недоказаност на обвинението, а също така се сочи алт. квалификация по чл.124 от НК.

Считам, че в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция се събраха и допълнителни доказателства, които обосновават вината на подсъдимия. По делото са изготвени няколко експертизи, които са изследвали здравословното състояние и психическата годност на И.. И днес пред Вас бяха разпитани вещите лица, изготвили последната КСПЕ за здравословното състояние на подсъдимия, като при тези в.л. подсъдимият е бил настанен за изследване и е пребивавал в по-дълъг период, необходим за изготвяне на заключението. Същите заявиха в с.з. пред Вас, че не е налице основание, и напълно поддържат изводите и констатациите, които са направени от тях в хода на ДП и пред първоинстанционния съд.

Ясно е, че подсъдимият е вменяем, разбирал е свойството и значението на извършеното и е в психическа годност в рамките на граничната степен към лека умствена изостаналост, но в същия смисъл вещите лица посочиха, че това е такава степен, която му дава способността да дава обяснения по съответния образен начин, както и да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Това, че подсъдимият страда от сензорен дефицит в случая от този порок – глухост и немота, а от друга страна не владее жестомимичен език безспорно е било едно предизвикателство, което е стояло пред органите на ДП, но в хода на разследването са положени всички необходими усилия, така, че да бъдат гарантирани по адекватен начин неговите права, като при всяко едно от действията, извършени с участието на подсъдимия И., първоначално като свидетел, а впоследствие и като обвиняем са присъствали съответните длъжностни лица, изискуеми по закон.

На първо място, в разпита като свидетел от 09.06.2018 г., неговата майка Къймет И.а заявява, че тя и полицейския служител Валентин Василев са лицата, които разбират и са научили мимиките и жестовете на сина й, и се разбират с него. Вследствие на това и проведеният на същата дата 09.06.2018 г. разпит на И. в качеството на свидетел са присъствали майка му и именно този полицейски служител младши разузнавач Вълчев от РУ Каолиново, както и тълковник. В този разпит И. обяснява как е пребил пострадалата Емине и на кого е споделил на сутринта - именно на майка си и на полицейския служител Вълчев. Въпреки това, този разпит не е единствения източник на доказателства, от който може да се направи извод за вината на И..

На второ място, при извършения динамичен оглед от 26.06. 2018 г. в папка без номер на л.12, на място е видно, че е присъствал мл.разузнавач Вълчев и майката на подсъдимия.

На трето място, при привличането на подсъдимия в това му качество в двата протокола от 10.07.2018 г. и от 07.02.2019 г., тези процесуално следствени действия са били извършени в присъствието на назначения защитник на обвиняемия, като са участвали тълковник и инспектор ДПС. В тези разпити липсват обяснения, дадени от И., за да бъдат анализирани и от съда някакви факти от значение за доказване на престъплението. Тези протоколи са извършени по реда на НПК, и правата на обвиняемия в този случай са гарантирани от назначения защитник.

По доказателствата. Считам, че от събраните в хода както на ДП, така и в хода на двете проведени съдебни следствия доказателства, са събрани достатъчно такива, които да сочат, че именно И. е автор на извършеното престъпление. Дори и да пренебрегнем неговите изявления, дадени в този протокол в качеството на свидетел или извършения динамичен оглед, всъщност ние имаме разпит на подсъдим в това му качество при първоначалното разглеждане на производството. В хода на наказателното производство пред ШОС той е разказал пред съда въпреки нюансите за защитната версия за участието на Лютфи М. е разказал за нанасяне на удари. И считам, че това е достатъчно доказателство, което не е изолирано, и в съвкупност с останалите доказателства по делото, водят на извода за авторството на престъплението.

На второ място, ще посоча свидетелските показания на майката на подсъдимия. Същата обяснява подробно, че на сутринта е разбрала именно от подсъдимия, че той е набил пострадалата.

На второ място посочвам свидетелката С. в два от разпитите ѝ - единият е на ДП, а вторият в с.з. Свидетелката разказва и допълва възприетото от нея, пресъздадено ѝ от майката на подсъдимия, какво той е заявил на сутринта, а именно че е нанесъл ударите и, че е пребил пострадалата. В този разпит на С. също има и много важни факти. Свидетелката заявява, че заедно с неговата майка са тръгнали вечерта да проследят движението на подсъдимия. В нито един от тези разпити не се сочи, че друго лице е излязло в конкретната вечер. Нещо повече, тя заявява, че свид.М. в този момент си е бил в стаята и не е бил на улицата. Свидетелката С. заявява, че са последвали лицето, но в крайна сметка не са го намерили. Това тя заявява на ДП и този разпит е прочетен по реда на НПК. В този разпит също се разкрива поведението на И. какво е заявил на сутринта на майка си, как е нацапал с кръвта на пострадалата дрехите си, и какво обяснение е дал за тази кръв на своята майка.

На следващо място като доказателство по делото може да се посочи

поведението на майката на подсъдимия, която в крайна сметка се е опитвала да укрие именно това, че сина ѝ е бил в конкретната къща във въпросния ден.

Друго важно доказателство е експертизата за ДНК-профилиране. Това е едно достоверно доказателство, което показва, че по дрехите на подсъдимия и пострадалата са намерени единствено и само ДНК материал на две лица и това са подсъдимия и пострадалата. При такова посочване на участие на трето лице, което към настоящия момент се опитва подсъдимият и неговата защита да интегрират като авторство, считам, че би следвало да бъдат открити някакви следи от това трето лице при обстойното изследване на ДНК профилирането. В този случай е ясно, че такива следи не са намерени.

Друго доказателство това са протоколите за доброволно предаване от страна на майката на подсъдимия, която е предала дрехите на своя син и в този протокол е заявила, че именно с тези дрехи той е бил и през нощта и в деня преди инцидента в конкретната вечер и на сутринта, и че той ѝ обяснил по своя си начин, че с тези маратонки е ударил по тялото с ритници Емине Р..

Видно от изслушаната днес пред Вас СПЕ, и от разпита на експертите стана ясно, че мотивите на подсъдимия не са психотични, а се дължат на особеностите на неговата личност, неговата млада възраст и в крайна сметка въпреки, че те са моделирани от употребения алкохол, същият е могъл да възприема правилно действителността, има прагматично мислене, има мислене и осъзнаване за това кое е добро и кое е лошо, може да прави разграничение, и да възприема правилно действителността и да дава обяснения с конкретнообразен по своя си начин характер, интелектуалния дефицит е в рамките на границата на лека умствена изостаналост, но е много близко до нормата, вмениям е, разбирал е свойството и значението на извършеното и е могъл да осъзнава постъпките си.

При висящо срещу него ДП към онзи момент за престъпление по чл.129 - извършен тежък побой с юмруци, ритници, метален дилаф и дървена греда отново под въздействието на алкохол, но в рамките от 7 месеца преди настоящото деяние, едва ли можем да приемем, че И. не е разбирал последиците на извършеното от него убийство. Това са две деяния, в рамките на 7 месеца. Към първото деяние е бил на 17 години, и по настоящото също непълнолетен.

Извършеното убийство за което е изправен пред Вас е изключително тежко по своя характер, с особено тежко и жестоко отношение към жертвата, и по мъчителен за нея начин. Затова говорят броя и характера на насените удари на Р. във всички части от нейното тяло с ритници и юмруци, при всеки от които е изпитвала болка, а броя наранявания и счупените много здрави кости, също сочат на едно субективно отношение на извършителя към жертвата.

Не мога да се съглася, че именно нанасянето на подобни удари и техния

брой би могъл да бъде мотивиран болестно или от трето лице, а самия подсъдим заяви, че не отрича нанасянето на тези удари. Именно броя на причинените телесни увреждания и техния брой не могат да обособят наличието на отрицателно отношение и на нежелани от страна на подсъдимия последици - обществено опасни.

Водещото в случая е поведението на подсъдимия към момента на нанасянето на удари. Тези многобройни, изключително силни и целенасочени са били в жизнено важни области и от там считам, че квалификацията им е именно тази, за която същият е бил предаден на съд. Неговото поведение е показателно, че същият е предпочел да постигне целта си, като я съзнава и е искал тези обществено опасни последици и престъпния резултат – смъртта на Р..

Обсъждайки наложеното наказание, считам, че така определеното от ШОС наказание е адекватно. Събрани са били в хода на ДП и на съдебното следствие всички данни по реда на чл.387 от НПК, и в крайна сметка съдът е достигнал до обоснования извод, че е следвало да наложи максимално предвиденото за конкретния подсъдими наказание. Отчетени са правилно всички отегчаващи отговорността обстоятелства от първоинстанционния съд, като считам, че следва да се обърне внимание на липсата на всякакво критично отношение от страна на подсъдимия, липсата на всякакво съжаление при извършеното и след извършеното престъпление. Ясно е съзнавал, че жертвата му е лице, което също е страда от някакво заболяване. Той самият обяснява пред съда и я нарича „куцата“. Въпреки това и въпреки нанесеният побой, същият не ѝ е указал никаква помощ, а напротив, оставил я на пътя с ясното съзнание, че тя с този недъг няма как да се спаси. В действията на подсъдимия считам, че личи единствено и само стремеж към задоволяване на някакви първични потребности, липсва желание за социализация. Той не е пожелал до момента, въпреки тези свои дефицити да научи дори жестомимичната реч да я използва, и по този начин да облекчи своето положение в обществото, своите контакти, да посети някакво специализирано училище, да контактува с повече хора и по този начин да бъде един член на обществото който да може да функционира нормално.

По всички изложени съображения, моля да потвърдите изцяло първоинстанционната присъда.

АДВ.П.: Уважаеми Апелативни съдии, моля да оставите въззивната жалба без уважение, и да потвърдите първоинстанционната присъда. Въззивният съд положи усилия за събиране на поисканите допълнителни доказателства, които преценени днес в своята съвкупност потвърждават правните изводи относно извършеното на 08.06.2018 г. деяние от подсъдимия.

Не настъпиха промени в становището на в.л., не се събраха други доказателства, които да внасят промяна в решаващите доводи на

първоинстанционния съд относно възможността на подсъдимия да разбира свойството и значението на извършеното, да ръководи постъпките си, всички фактологически признаци по хронологията на деянието и противоправния резултат.

Може би на първо място трябва да отбележим, че има развитие на защитната теза пред настоящата инстанция, и тя е свързана по посока на вероятността други лица да са повлияли на поведението на подсъдимия. Бих желал да обърна внимание на нещо което още на следващия ден в записва, който за пореден път днес гледахме, подсъдимият потупва двете си рамене. Тълковникът в Шумен каза, че това означава, че той очаква полиция да го задържи. Значи само часове след деянието, той си дава ясната сметка, че това което е извършил е противоправно. Т.е. базовата му годност да осъзнава извършеното и да дава оценка още от тогава сочи, че той разбира свойството и значението на извършеното и нека все пак да бъдем точни има си и съответната защитна версия, която е негово право, но в този случай е плод на нещастieto, че е починал основния свидетел Л. М..

Оплакването във въззивната жалба касае преди всичко приложението на материалния закон, как всички тези обстоятелства да бъдат преценени като се предлага въззивния съд да приложи квалификация по чл.124 НК. По това искане окръжният съд е изложил мотиви, които аз считам, че са пълноценни, правилни и законосъобразни, позовават се на закона и на съдебната практика, че жесток побой с множество наранявания в продължителен период и при възможност да спре извършителя, но той не спира, довели до смъртта не може да се тълкуват като основание за приложението на чл.124. Това не е непредпазливост. Това е побой при който правилно окръжният съд е посочил, че дееца е съзнавал, че смъртта ще настъпи. Аз не считам, че има нови факти, които да налагат промяна на изводите на първоинстанционния съд по отношение правната квалификация.

Считам, че няма основания за промяна и по отношение на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства. Първоинстанционният съд е приел, че смекчаващи отговорността обстоятелства няма. Напротив посочил е като отегчаващо отговорността обстоятелство това, което и в.л. днес пред Вас потвърдиха, че и по медицински причини, и по недоразвитост на личността той реагира агресивно. Приложено е друго дело, където има средна телесна повреда с множество наранявания, с множество средства. Аз считам, че трябва да подкрепим становището, изразено в мотивите на окръжния съд и по отношение на това, че е налице смекчаващо отговорността обстоятелство. Вещите лица използват термина, че поради създамата се в него начин на мислене, при малко алкохол, отключва агресия. Да, но тази агресия е по другите критерии особена жестокост. При отключване на агресията той не може да спира.

Присъдата е правилна, законосъобразна, наказанието отговаря на

изискванията за генералната и индивидуална превенция. Считам, че изолацията в обществото и полагането на мерки в този случай по някакъв начин ще бъдат закъснели, защото нито семейството е успяло, нито обществото до сега е успяло, но съда трябва да използва последното средство за превъзпитание и възпиране, като сигурно ще се наложи и медицинска помощ при изтърпяване на това наказание, но при всички случаи тази присъда дава възмездие и шанс на подсъдимия да излезе от състоянието.

Завършвам с гражданската част, като считам, че съдът по справедливост и съгласно изискванията на чл.52 от ЗЗД правилно и законосъобразно е определил обезщетение на кръга от близките на починалата, нейните сестри, тъй като тя няма семейство и е разчитала подкрепата на нейните сестри. Моля да оставите жалбата без уважение.

АДВ.Й.: Уважаеми Апелативни съдии, поддържам жалбата така, както съм я депозирал, с посочените в нея основания за отмяна на присъдата. В хода на въззивното производство действително съдът положи усилия да обогати разбирането на всички нас за това сложно дело, което не промени формалния подход на обвинението към конкретния казус. Аз с удивление чух в настоящата обвинителна реч, че пред апелативната инстанция е възможно да Ви се предложи Вие да ползвате като доказателство разпита на подсъдимия в качеството на свидетел, след като той вече е бил привлечен като подсъдим, независимо от всички пороци, по който е съставен протокола, и е проведен този разпит. Просто няма как да ползвате неговите показания като свидетел срещу него самия, след като той вече е бил привлечен в качеството на обвиняем.

Второто, това е ролята ми на архитект в защитната теза на подсъдимия, както заяви прокурора с оглед делегирането на тази защитна теза. Може би следва да разделим това наказателно производство на два етапа.

Единият етап е, който е нямал никаква комуникация и това много ясно на съда, и втория етап в който такава възможност за комуникация се появи, това беше пред Окръжен съд Шумен.

В хода на ДП не е имало комуникация между защитник и обвиняемо лице в това му качество, тъй като нямаше никакъв контакт чрез тълковника-възрастна жена, която беше назначена на ДП. Нито беше възможно да се обясни на обвиняемия за какво е там, нито характера на обвинението особено след промяната на това обвинение, защото той е привлечен в качеството на обвиняем два пъти, нито пък да бъде подпомогнат да изгражда каквато и да било защитна теза.

В качеството му на обвиняем, тогава когато е имало защитник има два празни протокола. Били му защитени правата защото имал защитник. Не е смисъла на защитата това в ДП. Смисълът на защитата е да може той да разбере в какво е обвинен и да изрази своето становище по това обвинение.

Това е смисъла на защитата, а не формално да му бъде назначен служебен защитник, който да не успее да комуникира с него по никакъв начин.

Затова аз още от началото смятам, че липсва един цял етап по това наказателно производство от гледна точка на защитата, и този етап е ДП.

Действително доказателства се събираха в съдебното производство пред ШОС. Не случайно законодателят е предвидил да се проведе ДП, а не само съдебно следствие. В настоящия случай никога участие от страна на защитата пълноценно не би могло да се осъществи поради липсата на комуникация. Назначаването на сурдопедагог и настоящия тълковник щеше да реши всички тези въпроси в наказателното производство, затова считам, че грубо му е нарушено правото на защита на ДП. Аз съм направил възражение своевременно в разпоредителното заседание.

По отношение на психическото отношение на дееца към извършеното от него, това е субективния елемент и важното, което следва да бъде изяснено, за да може съда правилно да прецени дали той е виновен, под каква форма на вината е виновен, за какво точно, и какво наказание следва да му се наложи, което в крайна сметка е целта на целия наказателен процес.

Разбирането на това психическото отношение на дееца към извършеното от него в настоящия случай не е толкова елементарно, колкото се опитва обвинението и в Шумен а очевидно и сега да ни представи случая. Дали има някаква подражаемост в действията на подсъдимия, дали тази подражаемост формира отношението му към пострадалата жена, намирам за особено важен въпрос. Вещите лица въпреки заключението, което са дали, а и днес казаха, че в конкретния този ден е било възможно той да е действал подражавайки на починалия свидетел, който пръв е изразил негативно отношение към жената. За мен това е така. Въпросът е дали подражавайки му, моят подзащитен е разбирал какво точно ще се случи нанасяйки толкова много удари. И прокурорът и колегата казаха, че всъщност индицията за прекия умисъл на извършване на престъплението е от броя удари, които са били нанесени на жертвата. От това се вади този извод и от нищо друго. И ако ние говорим за един нормален индивид, който действително да няма проблеми с общуването с околния свят, да има една психика в нейния съвсем нормален и пълен обем, тогава този критерий би бил най-важният, защото по него се разбира какво е било намерението. Но в случая това дали е така? И отговор на този въпрос пак дават в.л. Преди малко ги попитах дали е налице изразен дефицит на прогнозата му за последиците от неговото поведение. И те отговориха да категорично налице е такъв дефицит. Какво означава това? Това означава, че ако той беше здрав и беше нормален, щеше да прецени до каква степен нанесените удари водят до побой, и до каква степен биха могли да предизвикат убийство. Но при него е налице дефицитна прогнозата за това което ще доведат неговите действия. Затова аз считам, че в случая не е налице пряк умисъл за извършване на престъплението, така, както му е повдигнато

обвинение. Затова считам и съм посочил в жалбата, че по-скоро независимо от изводите на първоинстанционния състав, в случая става на въпрос за престъпление по чл.124.

На последно място, съдът в Шумен не се е съобразил с едно обстоятелство, което посочих, и затова поисках да се приобщи едно ЧНД № 248/2018 г., което е приобщено само част от доказателствения материал по делото. Там сме разпитвали в.л., които са извършили експертизи, и в.л. д-р С.Н. е заявила категорично следното „тогава жената беше жива, когато първия път са го освидетелствали, но той беше притеснен определено да не почине.“ Ако неговата цел е била да я умъртви с пряк умисъл, защо тогава той е притеснен тя да не почине? Това опровергава извода на първоинстанционния съд, че става на въпрос за пряк умисъл. Затова аз имам следните молби към настоящия състав.

На първо място, ако прецените, че е налице този тежък порок, а именно липсата на реализация на правото на защита по вече изразените причини на ДП да отмените присъдата и да върнете делото за ново разглеждане.

На второ място, ако прецените че не са налице основания за това, да преквалифицирате деянието от такова по чл.116 в такова по чл.124 и след като направите редукцията по чл.63 да му определите едно справедливо наказание.

На трето място, ако прецените, че няма достатъчно основания за нещата, които Ви помолих, да намалите наложеното наказание в рамките на тази възприета правна квалификация, тъй като за всички е ясно, че това момче не е отгледано в една нормална среда, няма тези психически годности, които имат всички деца, не е имал равния старт, не е имал щастието да бъде отгледан в едно нормално семейство, и затова се е формирала тази агресия в него. Не може да не се отчете това като смекчаващо вината обстоятелство, а съда не го е направил.

ПОДС.И.: Нямам какво да кажа._

ПОСЛЕДНА ДУМА:

ПОДС.И.: Искам по-малка присъда.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на сурдопедагог **Р. Г. Н.** и тълковника **Н.И. М.** в размер на от по **250.00 лева** за всеки един от тях. /издадени 2 бр.РКО/.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____